

Απειλές παγκόσμιας πυρκαγιάς

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 03 Σεπτεμβρίου 2013 18:36 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 2

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Βιλιάρδος. Εάν η Ευρωζώνη δεν επιστρέψει ελεγχόμενα στην αφετηρία, στα εθνικά νομίσματα δηλαδή, κινδυνεύει να καταρρεύσει – ενώ εάν οι Η.Π.Α. επιχειρήσουν να λύσουν στρατιωτικά τα οικονομικά τους προβλήματα, θα εγκαινιάσουν τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο

“Θα χρειασθεί η διάσωση των Η.Π.Α. αλήθεια; Θα δραστηριοποιηθεί το ΔΝΤ προς αυτήν την κατεύθυνση; Μπορεί να το κάνει και κάτω από ποιους όρους; Πόσο θα πρέπει να μειωθεί το **αμερικανικό χρέος** - ποιο θα είναι δηλαδή το ύψος της διαγραφής (haircut) που θα απαιτηθεί, για να γίνει βιώσιμο;

Ποια θα είναι τα αποτελέσματα ενός τέτοιου ενδεχομένου για το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα; **«Πρέπει να σκεφτόμαστε το αδιανόητο»**, είναι το πρώτο δίδαγμα του «ευρωπαϊκού έπους» - ενώ το δεύτερο είναι αναμφίβολα η ταχύτητα, με την οποία ο «εφησυχασμός» μπορεί να μετατραπεί σε κρίση” (BIS, R.Jenkins με μικρές παρεμβάσεις).

Ανάλυση

Η γερμανίδα καγκελάριας **ασχολούμενη για μία ακόμη φορά, ενδεχομένως σκόπιμα, με την αφορμή και όχι με την αιτία**, εννοχούσε την Ελλάδα για τα προβλήματα της Ευρωζώνης - ισχυριζόμενη ουσιαστικά ότι, εάν η πατρίδα μας δεν υιοθετούσε το κοινό νόμισμα, δεν θα είχε ξεσπάσει η κρίση.

Εν τούτοις γνωρίζει πολύ καλά ότι, **το πρόβλημα της Ευρωζώνης, η αιτία δηλαδή και όχι η αφορμή δεν είναι η Ελλάδα, αλλά η Γερμανία** - η οποία, εάν συνεχίσει να συμπεριφέρεται με τον ίδιο καταστροφικό τρόπο (dumping μισθών*, **μερκαντιλιστική πολιτική** κλπ.), θα οδηγήσει όλα τα υπόλοιπα κράτη στη χρεοκοπία.

Επειδή όμως κάτι τέτοιο είναι αδύνατον να γίνει αποδεκτό από χώρες όπως η Γαλλία, η **Ιταλία** και η Ισπανία, **η Γερμανία θα απομονωθεί για ακόμη μία φορά - διακινδυνεύοντας να κάνει τα ίδια λάθη**, με αυτά που στο παρελθόν κόστισαν πανάκριβα τόσο στην ίδια, όσο και στον υπόλοιπο πλανήτη.

Ανεξάρτητα όμως από την ****πρωσική**, εντελώς αγάριστη Γερμανία (το 1953 διαγράφηκε το μεγαλύτερο μέρος των χρεών της, **επιμηκύνθηκε ο χρόνος αποπληρωμής των υπολοίπων, όπου η τελευταία δόση εξοφλήθηκε 50 χρόνια μετά, το 2010**, χρεώθηκαν χαμηλά επιτόκια, δεν πλήρωσε πολλές από τις πολεμικές αποζημιώσεις, επιτράπηκε η διαφοροποίηση της από τους ναζί κλπ.), δεν είναι μόνο η Ελλάδα ή η Ευρωζώνη αντιμετώπιες με προβλήματα - αφού ολόκληρη η **Δύση** είναι σχεδόν αθεράπευτα υπερχρεωμένη. Ο Πίνακας I που ακολουθεί είναι χαρακτηριστικός:

ΠΙΝΑΚΑΣ I: Συνολικό χρέος, ως ποσοστό επί του ΑΕΠ, επιλεγμένων χωρών, με στοιχεία του 2011

Χώρα	Σύνολο	Δημόσιο	Επιχειρήσεις*	Νοικοκυριά
Ιρλανδία	419	109	191	119
Ιαπωνία	391	233	81	76
Πορτογαλία	348	114	132	102
Ισπανία	309	88	133	88
Βρετανία	283	105	77	101
Η.Π.Α.	273	106	78	85
Ευρωζώνη	260	100	89	71
Γαλλία	259	109	82	67
Βέλγιο	254	117	82	55

Ιταλία	251	123	77	51
Ελλάδα**	241	109	63	69
Γερμανία	210	87	63	60

* Χωρίς το χρηματοπιστωτικό κλάδο

** Πριν τη διαγραφή

Πίνακας: Β. Βιλιάρδος

Πηγή: Eurostat, Fed, T. Reuters, BSG

Σημείωση: Η Ιρλανδία (397.500 Ιρλανδοί έχουν ήδη μεταναστεύσει), κυρίως δε η **Ιαπωνία**, είναι αδύνατον να τα καταφέρουν χωρίς ευρεία διαγραφή χρεών. Οι επόμενες τέσσερις χώρες (Πορτογαλία, Ισπανία, Βρετανία και Η.Π.Α.), ευρίσκονται στα ανώτατα όρια.

Ολοκληρώνοντας, **ο μέσος όρος των συνολικών χρεών της Δύσης διπλασιάστηκε από το 1980 - από 160% του ΑΕΠ τότε, στο 320% σήμερα.** Μετά δε το ξέσπασμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης, ο ρυθμός αυτός αυξήθηκε - επειδή πολλά κράτη, κυρίως οι Η.Π.Α., η Ιαπωνία και η Βρετανία, προσπάθησαν να αντιμετωπίσουν τα χρέη τους με νέα χρέη.

Η Δύση προσπάθησε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της και με την πληθωριστική αύξηση της ποσότητας χρήματος («τύπωμα») η οποία, εξαγόμενη, δημιουργεί στην αρχή μεγάλα προβλήματα τόσο στις υποανάπτυκτες, όσο και στις αναπτυσσόμενες περιοχές του πλανήτη – **αφού αυξάνονται ραγδαία οι τιμές των τροφίμων, για τα οποία οι πολίτες των φτωχότερων κρατών δαπανούν το μεγαλύτερο μέρος των μισθών τους** (σε αντίθεση με τη Δύση, όπου το ποσοστό του εισοδήματος που ξοδεύεται για τρόφιμα είναι πολύ χαμηλότερο). Στη συνέχεια, τα προβλήματα μεταφέρονται και στις ανεπτυγμένες οικονομίες.

Η ΕΛΛΑΔΑ

Από τον Πίνακα I διαπιστώνεται ακόμη μία φορά ότι, **η Ελλάδα ευρισκόταν το 2011 σε καλύτερη θέση από όλες τις άλλες χώρες - με εξαίρεση μόνο τη Γερμανία.** Σε κάθε περίπτωση, το συνολικό χρέος της πατρίδας μας ήταν αρκετά χαμηλότερο από το μέσον όρο της Ευρωζώνης. Εάν δε λάβουμε υπ' όψιν μας το γεγονός ότι, δεν συμπεριλαμβάνονται τα χρέη των τραπεζών, τα οποία στην Ελλάδα ήταν ελάχιστα, ενώ σε πολλά άλλα κράτη τεράστια, η κατάσταση της χώρας μας ήταν εξαιρετική.

Ειδικότερα, γνωρίζοντας ότι **ένα μεγάλο μέρος των προβληματικών χρεών των τραπεζών επιβαρύνει τελικά το δημόσιο**, όπου χώρες όπως η Ιρλανδία, η Ιαπωνία, η Πορτογαλία, η Ισπανία, οι Η.Π.Α. κλπ. αντιμετωπίζουν πολύ μεγάλους χρηματοπιστωτικούς κινδύνους, η θέση της Ελλάδας ήταν πολύ καλύτερη, από αυτήν που φαίνεται στον Πίνακα I.

Επομένως, ο δρόμος στον οποίο οδηγήθηκε η χώρα μας, η οποία χρησιμοποιήθηκε τόσο από το ΔΝΤ (**για την εισβολή του στην Ευρωζώνη**), όσο και από τη Γερμανία (**παράδειγμα προς αποφυγή**), ήταν εγκληματικός - **γεγονός που οφείλεται είτε σε ενδοτικούς χειρισμούς κάποιων κυβερνήσεων, είτε σε μία τραγική ανικανότητα τους.** Σε κάθε περίπτωση εάν η Ελλάδα, πριν από την εισβολή του ΔΝΤ, είχε βοηθηθεί από την Ευρώπη με 10-20 δις €, έτσι ώστε να ξεπεράσει την κρίση ρευστότητας, οι εξελίξεις στην οικονομία της θα ήταν εντελώς διαφορετικές.

Επίσης διαφορετικές θα ήταν εάν δεν επιλεγόταν η εγκληματική διαγραφή χρεών (haircut) μέσω του **PSI (ανάλυση μας)** - **με το οποίο υποθηκεύθηκε ολόκληρη η δημόσια περιουσία μας, έπαψε να είναι δυνατή η μετατροπή του εξωτερικού χρέους μας σε δραχμές, ενώ μας επιβλήθηκε το αγγλικό δίκαιο.** Εάν αντί αυτού είχε γίνει αποδεκτή η επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων μας, με το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ (**ανάλυση μας**), η χώρα μας θα είχε ξεπεράσει εντελώς τα προβλήματα της.

Σήμερα, πολλά γερμανικά ΜΜΕ, καθώς επίσης οικονομολόγοι αυτής της χώρας, προτείνουν τη συγκεκριμένη λύση - **την επιμήκυνση δηλαδή του χρόνου αποπληρωμής των δανείων μας, με χαμηλό επιτόκιο, αντί της διαγραφής.** Αν και ποτέ δεν είναι αργά, θεωρούμε ότι δυστυχώς έχει παρέλθει έκτοτε αρκετός πολύτιμος χρόνος - για την σωστή «αναπήρωση» του οποίου χρειάζονται πλέον πολύ περισσότερα (σχέδιο επανεκκίνησης τύπου MarshallPlanκ.α.).

Φυσικά, πριν από κάθε τι άλλο, **η Ελλάδα χρειάζεται έναν κρατικό ισολογισμό (άρθρο μας)**, για να μπορέσουν να έχουν μία καθαρή εικόνα των μεγεθών της οι αγορές - αφού διαφορετικά δεν πρόκειται να αποκτήσει ποτέ πρόσβαση στο ******* διεθνή δανεισμό. Εκτός αυτού, **οι Πολίτες της δεν πρέπει να γνωρίζουν μόνο τα χρέη της χώρας τους, αλλά και τα περιουσιακά της στοιχεία** - έτσι ώστε να μπορούν να κρίνουν οι ίδιοι τη βιωσιμότητα της οικονομίας της πατρίδας τους.

Δυστυχώς, οι περισσότεροι Έλληνες έχουν σε πολύ μεγάλο βαθμό απογοητευθεί - γεγονός που συμπεραίνεται από την «επιφυλακτικότητα» τους, όσον αφορά τις δυνατότητες εξόδου της χώρας από την κρίση. **Έχουν πάψει να εμπιστεύονται ακόμη και τα ίδια τους τα μάτια - μεταξύ άλλων τους επίσημους διεθνείς πίνακες**, όπως ο παραπάνω Πίνακας I, από τους οποίους τεκμηριώνεται απόλυτα η πλεονεκτικότερη θέση τους, σε σχέση με όλες σχεδόν τις άλλες χώρες της Δύσης.

Εάν λοιπόν δεν αλλάξει η συμπεριφορά τους αυτή, εάν συνεχίσουν δηλαδή να πιστεύουν οι Έλληνες ότι, είναι μονόδρομος η διαγραφή του δημοσίου χρέους, μέσω της οποίας σχεδιάζεται η λεηλασία τόσο της ιδιωτικής, όσο και της δημόσιας περιουσίας τους (**κανένας δεν προσφέρει κάτι χωρίς αντάλλαγμα, ενώ όσο μεγαλύτερες οι ανάγκες, τόσο υψηλότερα τα ανταλλάγματα που απαιτούνται**), δεν πρόκειται να υπάρξει μέλλον.

Αντίθετα, θα υποδουλωθεί για πάρα πολλές δεκαετίες η πάμπλουτη, πολλαπλά προικισμένη χώρα μας, **δυστυχώς λόγω της δειλίας, καθώς επίσης της απύθμενης ανοησίας μας** - χωρίς ουσιαστικά κανέναν αντικειμενικό λόγο.

Η ΕΥΡΩΖΩΝΗ

Η Ευρώπη αποτελεί χωρίς καμία αμφιβολία την πλέον «επίζηλη», πλούσια και «δημοκρατικά υποδειγματική» περιοχή του πλανήτη - ειδικά πριν από την «εισβολή» του νεοφιλελευθερισμού στα εδάφη της. **Οφείλουμε λοιπόν να κάνουμε τα πάντα για να διατηρηθεί τόσο η συνοχή, όσο και η ειρήνη μεταξύ των χωρών που την συναποτελούν** - καθώς επίσης η δημοκρατία, οι σχέσεις φιλίας και η αλληλεγγύη μεταξύ των ευρωπαίων πολιτών.

Περαιτέρω η Ευρωζώνη, το κοινό νόμισμα δηλαδή, **έχει εξελιχθεί δυστυχώς, με αφορμή την Ελλάδα και με απία τη Γερμανία, σε μία ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της Ευρώπης** - πόσο μάλλον αφού όλοι γνωρίζουμε πλέον ότι, πρόκειται για μια έναν μη άριστο νομισματικό χώρο, ο οποίος για να ολοκληρωθεί απαιτείται η τραπεζική, η δημοσιονομική, καθώς επίσης η πολιτική ένωση του.

Κάτι τέτοιο όμως έχει αποδειχθεί πως είναι σχεδόν αδύνατον, επειδή **πρόκειται για χώρες εντελώς διαφορετικές μεταξύ τους** - εκάστη εκ των οποίων έχει τη δική της ιστορία, τα δικά της ήθη και έθιμα, καθώς επίσης το δικό της πολιτισμό. Πόσο μάλλον με τη Γερμανία εντός της, η οποία αφενός μεν δεν το θέλει, αφετέρου είναι ο μεγαλύτερος αποσταθεροποιητικός παράγοντας.

Επίσης έχει τεκμηριωθεί ότι, **η ένωση τόσων εθνικών κρατών μεταξύ τους είναι ασύμβατη με τη δημοκρατία** - αφού η ηγεσία της Ευρωζώνης (Κομισιόν, ΕΚΤ κλπ.) δεν εκλέγεται αλλά διορίζεται, ενώ δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί από τους πολίτες (οπότε οι Ευρωπαίοι είναι αντιμέτωποι με μία «εκκολαπτόμενη» δικτατορία-υπηρέτη των αγορών).

Με δεδομένα τώρα τα παραπάνω, καθώς επίσης τις **ευρωπαϊκές ασυμμετρίες, εάν δεν υπάρξει μία ριζική λύση δεν θα καταστραφεί μόνο η Ευρωζώνη** (ανεξέλεγκτες χρεοκοπίες, διάλυση), **αλλά ολόκληρη η Ευρωπαϊκή Ένωση** - γεγονός που θα μετέτρεπε την ήπειρο μας σε στόχο (λεία) των μεγάλων δυνάμεων του πλανήτη (**Ευρώπη, το χρυσόμαλλο δέρας**). Ενδεχομένως δε θα δημιουργούσε μεγάλες εντάσεις στο εσωτερικό της, οι οποίες θα μπορούσαν να καταλήξουν σε ευρείες κοινωνικές αναταραχές, καθώς επίσης σε διακρατικούς πολέμους.

Κατά την άποψη μας λοιπόν, η μοναδική υγιής λύση όλων των προβλημάτων της Ευρωζώνης, καθώς επίσης της ΕΕ, είναι η επιστροφή στην αφετηρία (**ανάλυση μας**) - **η υιοθέτηση δηλαδή των εθνικών νομισμάτων από όλες τις χώρες μαζί, καθώς επίσης η σύνδεση τους με την προηγούμενη μορφή του ευρώ: με το ECU, (EuropeanCurrencyUnit).**

Πρόβλημα θα υπήρχε μόνο όσον αφορά τα εξωτερικά χρέη των χωρών, τα οποία είναι κυρίως μεταξύ τους και σε ευρώ (τα χρέη σε δολάριο, με δεδομένη την αδυναμία των Η.Π.Α., δεν θα ήταν ίσως τόσο επικίνδυνα). Στην προκειμένη περίπτωση, **εάν μετατρέπονταν όλα τα χρέη σε ευρώ στο εκάστοτε εθνικό νόμισμα** (κρατών, τραπεζών, επιχειρήσεων και νοικοκυριών),θα διευκολύνονταν οι υπερχρεωμένες χώρες (οφειλέτες) - ενώ θα αντιμετώπιζαν προβλήματα οι πλεονασματικές (δανειστές).

Εν τούτοις, με δεδομένο το ότι **αργά ή γρήγορα οι χώρες-δανειστές δεν θα μπορέσουν να εισπράξουν τις απαιτήσεις τους**, οπότε θα χάσουν πολύ περισσότερα, ίσως η λύση αυτή να είναι προτιμότερη - πόσο μάλλον όταν δεν υπάρχουν υπό τις σημερινές συνθήκες ανώδυνοι δρόμοι.

Φυσικά, ένα τέτοιο ενδεχόμενο πρέπει να αναλυθεί με κάθε λεπτομέρεια - αφού συμμετέχουν πολλοί παράγοντες (ΕΚΤ, εθνικές κεντρικές τράπεζες, διεθνές δίκαιο κλπ.). Εν τούτοις, **εάν δεν συμβεί γρήγορα κάτι ουσιαστικό, η κρίση χρέους θα καταστρέψει ολόκληρη την Ευρώπη** - γεγονός που αποτελεί έναν τεράστιο κίνδυνο από πολλές πλευρές (όχι μόνο οικονομικό).

Σε κάθε περίπτωση, εάν η Ευρωζώνη επέστρεφε στην αφετηρία, **οι ευρωπαϊκές ασυμμετρίες θα έπαυαν να υπάρχουν, ενώ θα μπορούσαν να εισέλθουν στην ΕΕ και άλλες χώρες**, όπως η Ελβετία και η Νορβηγία - ειδικά δε η Ρωσία, η οποία θα την ολοκλήρωνε στρατιωτικά και ενεργειακά.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η κρίση υπερχρέωσης της Δύσης απαιτεί ριζικές λύσεις - όπως, για παράδειγμα, την επιστροφή της Ευρωζώνης στην αφετηρία, τις ευρείες διαγραφές χρεών, **τις αυστηρές «ρυθμίσεις» του χρηματοπιστωτικού συστήματος**, νομισματικούς νεωτερισμούς κλπ. (θέματα που θα μας απασχολήσουν σε επόμενα κείμενα μας).

Εάν δεν συμβεί κάτι τέτοιο, η επίλυση της υπερχρέωσης «γεωπολιτικά», μέσω πολέμων δηλαδή (όπως αυτός που σχεδιάζεται να διεξαχθεί σήμερα από την υπερδύναμη με αφορμή τη Συρία, **για την κατάκτηση των ενεργειακών πηγών του κόλπου**), ίσως αποβεί μοιραία για τον πλανήτη - αφού πιθανότατα θα προκαλέσει τον 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ανεξάρτητα όμως από αυτό, επειδή δεν μπορούμε να περιμένουμε τι θα αποφασισθεί τελικά, **εμείς οι Έλληνες πρέπει να αντιδράσουμε συλλογικά** - σε όλα όσα σχεδιάζονται μυστικά εναντίον μας, πριν είναι πολύ αργά.

Ειδικά όσον αφορά τη δημόσια περιουσία μας, **οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι, προγραμματίζεται η αναγκαστική κατάσχεση της** - ακριβώς όπως συμβαίνει με τις τράπεζες, για τα ενυπόθηκα δάνεια που οφείλονται.

Για παράδειγμα, σε αυτές τις περιπτώσεις η τράπεζα κατάσχει ένα ακίνητο αξίας 100.000 €, έναντι δανείου 80.000 €. Στη συνέχεια, πλειστηριάζει το ακίνητο για 20.000 € και αφαιρεί το ποσόν αυτό, μειωμένο κατά τα έξοδα της, από την οφειλή μας. **Σε τελική ανάλυση, παραμένουμε χρωσμένοι με 65-70 χιλιάδες, χωρίς να έχουμε το ακίνητο στην ιδιοκτησία μας** - οπότε μετατρέπομαστε σε αιώνιους δούλους ενός χρέους, το οποίο συνεχίζει να αυξάνεται από τους τόκους, όσο δεν το εξοφλούμε.

Συνεχίζοντας, όλα όσα έχουν αναφερθεί τις τελευταίες ημέρες από τα διεθνή και ελληνικά ΜΜΕ είναι απολύτως σωστά - αφού η μεταβίβαση ολόκληρου του ΤΑΙΠΕΔ (80.000 ελληνικά ακίνητα κλπ.), σε μία εταιρεία συμμετοχών (holding) με έδρα το Λουξεμβούργο, **αφενός μεν έχει προγραμματισθεί από το ESM, αφετέρου είναι μέρος των ευρύτερων σχεδίων της Ευρωζώνης** (Γερμανίας).

Στα πλαίσια αυτών των σχεδίων η Ελλάδα θα χρησιμοποιηθεί ακόμη μία φορά ως πειραματόζωο, **έτσι ώστε να αποτελέσει «δεδικασμένο» η αναγκαστική εκποίηση δημόσιας περιουσίας** (όπως ακριβώς συμβαίνει με τις χρεοκοπημένες επιχειρήσεις), για την εξόφληση των απαιτήσεων των διεθνών δανειστών (θα ακολουθήσει η Κύπρος, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία κοκ.).

Άλλωστε, όπως αναφέραμε ήδη, **όταν «εκλιπαρεί» κανείς γονατιστός για δανεικά απαιτούνται δυσανάλογα ανταλλάγματα**, αφού δεν υπάρχει πουθενά «δωρεάν γεύμα» - όπως, για παράδειγμα, η αναγκαστική εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, αξίας άνω των 300 δις € για πολύ λιγότερα, από τους ξένους συνδίκους πτώχευσης. Επίσης, απαιτούνται νέα μέτρα λιτότητας, μνημόνια κοκ. - αφού οι πιστωτές προσπαθούν εύλογα να εξασφαλίσουν τις προϋποθέσεις εξόφλησης τους.

Περαιτέρω, εάν εκποιηθούν όλα τα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου, πόσο μάλλον παράλληλα με την άρση του νόμου περί μη κατάσχεσης της πρώτης κατοικίας, **η αγορά ακινήτων στην Ελλάδα θα καταρρεύσει** - με αποτέλεσμα να προκληθούν ζημιές στη χώρα μας, οι οποίες θα ξεπεράσουν τα 500 δις €, οδηγώντας μας άμεσα στην ανεξέλεγκτη χρεοκοπία.

Φυσικά αυτό θα σημαίνει την πτώση της σημερινής κυβέρνησης, καθώς επίσης την αδυναμία οποιασδήποτε άλλης να ανέλθει στην εξουσία - αφού αυτού του είδους τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται. Επομένως **θα ακολουθούσε, ως συνήθως συμβαίνει, η αναρχία, την οποία μάλλον θα αναλάμβανε να διαχειριστεί υποχρεωτικά ο στρατός** - ενδεχόμενο που ίσως ευρίσκεται στα σχέδια των εισβολέων.

Η χώρα μας λοιπόν ευρίσκεται σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, **γεγονός που απαιτεί την εγρήγορση, καθώς επίσης την άμεση αντίδραση όλων των πολιτών της** - επίσης των Ευρωπαίων, αφού είναι κάτι περισσότερο από βέβαιη η «μετάσταση» των ελληνικών προβλημάτων σε ολόκληρη την ήπειρο.

Ολοκληρώνοντας, ίσως οφείλουμε να προσθέσουμε εδώ ότι, **είναι αδιανόητο να υπάρχουν ελλείμματα στον κρατικό προϋπολογισμό, καθώς επίσης να συνεχίζεται η αύξηση του δημοσίου χρέους** - παρά την τεράστια αύξηση των φόρων, την κατακόρυφη μείωση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων, το ραγδαίο περιορισμό του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών, την αύξηση του τουρισμού κλπ. Πιθανότατα λοιπόν συμβαίνει κάτι εντελώς διαφορετικό - το οποίο υποθέτουμε μεν, αλλά αδυνατούμε δυστυχώς να τεκμηριώσουμε.

Σημειώσεις κειμένου

* Η Γερμανία χρηματοδότησε την επανένωση της, η οποία κόστισε περί τα 150 δις € για δέκα χρόνια (πάνω από 1,5 τρις €), με τη βοήθεια των πλεονασμάτων της - **κυρίως εις βάρος των υπολοίπων εταιρών της**. Η βασική μέθοδος που χρησιμοποίησε ήταν η μη αύξηση των μισθών ανάλογα με την παραγωγικότητα των εργαζομένων της, όπως φαίνεται από τον Πίνακα ΙΙ.

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι: Η Γερμανία είναι ο παγκόσμιος πρωταθλητής στη μείωση των πραγματικών αμοιβών των εργαζομένων μεταξύ των ετών 2000 και 2010 - παρά το ότι διαθέτει μία υπερσύγχρονη βιομηχανία),

Χώρα	Πραγματικός μισθός
Γερμανία	-4,5%
Ιαπωνία	-1,8%
Η.Π.Α.	2,2%
Αυστρία	2,7%
Ιταλία	3,8%
Ολλανδία	4,8%
Βέλγιο	7,4%
Ισπανία	7,5%
Γαλλία	8,6%
Λουξεμβούργο	9,3%

Πηγή: Global wage Report, Geneve

Η αύξηση στην Ελλάδα ήταν 16% - **οπότε οι μειώσεις των τελευταίων ετών την υπερκαλύπτουν**. Είναι η μοναδική χώρα που περιόρισε σε τέτοιο βαθμό τους μισθούς, αδιαφορώντας για τη τεράστια ύφεση που πυροδότησαν και αυξάνοντας παράλληλα τους φόρους.

****** Όταν αναφερόμαστε στη Γερμανία **δεν εννοούμε ποτέ τους πολίτες της** – οι οποίοι υποφέρουν τα πάνδεινα από την πρωσική ηγεσία τους (ασπυνόμηση, αυστηρή και υψηλή φορολόγηση, μειώσεις μισθών κοκ.).

******* Η Ελλάδα έχει εξασφαλίσει τη χρηματοδότηση των ομολόγων του δημοσίου έως τον Ιούλιο του 2014 (αν και πιθανότατα θα υπάρξει ανάγκη 4 δις €, **τα οποία όμως θα καλύψει με την έκδοση νέων ομολόγων** - με κύριους αποδέκτες τις ελληνικές τράπεζες).

Μετά θα έπρεπε να προσφύγει στις αγορές – οι οποίες όμως είναι πολύ πιθανόν πως δεν θα τη χρηματοδοτήσουν με βιώσιμο επιτόκιο (κάτω του 5%), αφενός μεν λόγω των παγκόσμιων οικονομικών προβλημάτων, αφετέρου επειδή συνεχίζει να είναι ελλειμματική. **Επομένως, οι αναφορές των γερμανικών κομμάτων για νέες ανάγκες χρηματοδότησης άνω των 77 δις € δεν είναι λανθασμένες** – επειδή, εάν δεν εξασφαλισθεί η χρηματοδότηση της Ελλάδας από τις αγορές για τα ομόλογα που λήγουν μετά τα μέσα του 2014, θα πρέπει είτε να συνεχίσει να δανείζεται χρήματα από την Τρόικα, είτε να χρεοκοπήσει.

Κλείνοντας, **ελπίζουμε πάντοτε να κάνουμε μεγάλο λάθος στις απαισιόδοξες προβλέψεις μας**, τις οποίες επιχειρούμε ακριβώς για να μην πραγματοποιηθούν. Σε κάθε περίπτωση, όπως έχουμε αναφέρει πολύ πριν, οι οικονομικές κρίσεις ακολουθούνται από κοινωνικές αναταραχές και από «**γεωπολιτικές ανακατατάξεις**» – δυστυχώς, αμέσως μετά, από θρησκευτικές αντιπαραθέσεις, με τρομοκρατικές ενέργειες.

Βασίλης Βιλιάρδος (copyright)

Αθήνα, 31. Αυγούστου 2013

Ο κ. Βασίλης Βιλιάρδος είναι οικονομολόγος, πτυχιούχος της ΑΣΟΕΕ Αθηνών, με μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Αμβούργου.

<http://www.casss.gr/PressCenter/Articles/2957.aspx>